

Elias ex Dei mandato sese exhiberet presentem Achab, atque ex eius ordinatione ad montem Carmeli convocarentur omnes sacerdotes Baal, totusque populus Israel idololatria deceptus, & peractum fuisset sacrificium ab Elia, clasplo igne de celo, quod cum vidisset populus cadens in faciem clamavit: Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus

3. Reg. 18.

D. Chryso. Nazianz. Orandum in secreto.

64.

3. Reg. 18.

65. Ioan. Ierof.

Vualdens. Carthagena. Petr. Oxeda. Egidius. Salazar. Escobar. Flores.

Adrian. Lyr. Chryfogon. Marratus. Clithoveus.

Iustinus.

Joseph. And.

Deus suorum fervorum maxime remunerator, tanta merita Elie in presenti occasione exhibita, cum condecorat, ac nobilitat illustrissima visione. In septima autem vice, ecce nubecula parva, quasi vestigium hominis ascendebat de Mari, 3. Reg. 18. n. 44. In qua nubecula ascendenti de Mari representata est ei pura, & sancta, ac immaculata Conceptio sanctissimae Virginis Mariae.

Ita testatur gravissimus, & antiquissimus Auctor Ioannes Ierosolymitanus, qui floruit circa annos 400. lib. de Instit. Monach. cap. 32. ait: Per illam nubeculam revelavit Deus Elia, quod quadam infantula, scilicet B. Maria, per illam nubeculam significata est, & instar illius nubeculae per humilitatem parva, nasceretur de humana natura peccatrice, designata per Mare. Quae infantula iam in suo ortu esset munda ab omni peccatorum sordibus; & quemadmodum nubecula illa fuit de mari amara, tamen sine aliqua amaritudine licet tamen nubecula illa esset originaliter a Mari, alteriusque proprietatis. Mare quippe ponderosum est, & amarum; sed nubecula illa levis fuit, & dulcis, sic autem B. Maria de mari; scilicet natura humana, aliter tamen fuit orta. Similiter rem disserunt, & explicant noster Vualdensis tom. 3. de Sacramentalibus, tit. 9. c. 89. Carthagena 10. 4. h. mil. pro Carmelitis, Doct. Petrus Oxeda in informatione pro illibata Concept. Virg. Egidius Lusit. de Concept. Virg. lib. 3. quest. 4. art. 1. §. 1. n. 8. Doctor. Fernandez de Salazar. de Concept. Virg. 38. num. 21. Doct. Antonius Escobar de Mendoca ad 3. Reg. 18. num. 4. Doctor. Alphonsus Flores in Ecclesiast. n. 577. & 1668.

Adrian. Lyr. Chryfogon. Marratus. Clithoveus. Iustinus. Joseph. And. Lauretanus discurs. 222. §. 2. n. 6. Doctor Io. seph Andraas decore Carmeli. 30. Ecce tot, & tam graves Doctores ex multis sacris Ordinibus, & maxime ex sacra Societate Iesu, ex nostra familia multos poteram apponere, praeter Vualdensem citatum tres refero, Doctiss.

num Ioannem Bachonium in 4. dist. 2. g. 3. Bachon. art. 3. Mag. Lezanam de Concept. cap. 2. fol. 7. Lezana. Franc. Bonz. Spei. & 1. tom. Annal. ad annum mundi 4037. n. 8. & Magistrum Franciscum Bonae Spei lib. de Concept. dist. 3. praesuppositione 2. num. 1; 2. & deinceps; de quo etiam ego dixi tom. 1. in Evang. lib. 1. cap. 3. quest. num. 5. Altius nunc rem expendamus.

Cum Elias positus esset in alta meditatione, & puer respexisset ex mandato eius ad mare mediterraneum. In septima autem vice, ecce nubecula parva, quasi vestigium hominis ascendebat de Mari. 3. Reg. 18. n. 44. In septima vice hoc est in septima aetate, sicut explicat Escobar de mendoca, ait ipse; septem illi decursus septem dona Spiritus sancti representant. Vna enim Dei para data est orbi, quasi omnium donorum Dei colligatio, ait: Ecce nubecula; illa particula, ecce in Scriptura denotat rem grandem, & maxime considerandam: Nubecula. Valde vulgare est apud D. Hieron. & Patres per nubem, sanctissimam Virginem significari, ait Salazar. imo in officio solemnis commemorationis Beatissimae Virg. de monte Carmel. appellat eam nubeculam Virginis typo in signum.

Ascendebat de mari; nubes quamvis a mari exoritur, tamen distincta qualitatis est ab eo, mare amarum est gravidum, ponderosum, opacum, & nigrum, & sterelicans terras; nubes vero valde separata ab his imperfectionibus; nam dulcis est, levis, lucida, candida, ac maxime fecundans sic & Beatissima Virgo; quamvis orta sit de humana natura amara, ponderosa peccato denigrata; ipsa tamen tota pulchra est, sine ulla macula humanae propagnis, undique venustissima, cuncta fecundans sua prece, ac gratia.

Quasi vestigium hominis. Et cuiusnam hominis erat vestigium, apud nullum, quem legi, explicatum inveni, illud tamen suo alto acumine nobis explicat, magnus Augustinus D. August. serm. 201. de tempore, quod probat ex Evangelio, & ait, Ne forte aliquis dubitet, nubem illam vestigium hominis habuisse, dixit, illius utique hominis, qui dixit, quem dicunt homines esse filium hominis. Nubes illa erat vestigium veri hominis, Christi Iesu. Christus totus sanctus, ac immaculatus: nubecula illa, nempe Virgo sacratissima, tota pura, sancta, & immaculata. Christus Iesu sanctus, purus, & immaculatus per essentiam, & naturam, utpote verus filius Dei, Virgo sanctissima tota pura, sancta, & immaculata per gratiam, & dona sancti Spiritus; utpote vestigium veri illius hominis Christi Iesu.

Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Hebraeus legit: Quasi vola la hominis. Vatablus, ad magnitudinem vole hominis. Chaldaicus: Nubes parva, sicut vola manus hominis. Ascendit de Occidente, id est mari mediterraneo. Vola, tam de pedibus quam de manibus dicitur; & proprie est curvitas, seu plama tam pedum, quam manuum, & Virgo sacratissima, cum ob suam humilitatem se Domini ancillam reputaret, ad Christi pedes se exhibet, & representat: pedes enim famulorum proprius locus, sic Abigail ad Davidem 2. Reg. 25. n. 24. Cecidit ad pedes eius, scilicet Davidis, loquatur obsecro, ancilla tua

66.

3. Reg. 18.

Mendoza.

Salazar. D. Hieron. Breviat.

67.

68.

D. August.

69.

Hebraeus. Vatablus. Chaldaeus.

1. Reg. 27.

in auribus tuis. Cum se ancillam dicit, ad pedes procumbit: Si vero cum Chaldeo referas ad manum. Nubes parva, sicut vola manus hominis; quia in ipsa Deus, fecit potentiam in brachio suo, ut ipsa celebrat in suo Cant. Luc. 1. n. 50. Dum in ea operatur ineffabile Incarnationis mysterium; ac etiam dum Deus ipsam sanctissimam Virginem tam puram, sanctam, & immaculatam creavit, ut D. Damascenus saepe a me citatus, ipsam appellat Miraculum miraculorum maximum.

Luc. 1.

70.

71.

3. Reg. 19. Abulens.

Auct. Mirab.

3. Reg. 19. Abulens.

72.

D. Paschal. Algerus. Rupertus. D. Prosper. D. d. Eucher. Angelom. Carthusian. Hugo. Breviarium.

Carmelitan. ad festum corporis Christin in primo Nocturno, dum hunc panem Eliae, ut figurant accomodat ad caelestem, & divinum panem Eucharisticum, quod autem Elias de tanto mysterio habuisset Illustrationem, patebit ex dicendis ad finem hujus questionis.

Elias in Horeb.

Cum Elias existeret in monte Horeb in spelunca, & petranhisset ventus vehemens, ac validus subvertens montes, & conterens petras, magnaue terrae commotio, ac tandem ignis flagrans, ut jam explicavi superiori quast. In septimo Eliae dono, num. 24. post ignem advenit Sibilus aure tenuis. 3. Reg. 19. n. 12. seu ut legit Tertullianus lib. 4. contra Marcion. cap. 23. Vox spiritus mitis, Qui erat vox Divini Spiritus venientis ad illuminandam, ac illustrandam mentem Eliae in sublimi cognitione magnotum mysteriorum. Hanc cogitationem, & non vulgarem nobis dat D. Gregor. Mag. lib. 5. Moralium cap. 25. & ait: Quid per vocem aure lenis, nisi Spiritus Sancti cognitio designatur. Qui tamen super Apostolos veniens per exteriorem sonum, cum dicitur. Factus est repente de caelo sonus, tanquam adventantis spiritus vehementis. Actor. 8. Sanctus enim Spiritus, cum se notitia humane imbecillitatis insinuat, & sonitu vehementis spiritus, & voce aure lenis exprimitur, quia scilicet veniens, & vehemens, lenis: lenis, quia notitiam suam quatenus cognosci utcumque valeat nostris sensibus temperat; vehemens, quid quantumlibet hanc temperet advenit tamen suo infirmitatis nostra cecitatem illuminando perturbat. Id est expellit Divinus spiritus suo alto lumine, ut dicitur sap. 8. num. 1. Attingit a fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter. Divinus Spiritus suaviter, ac leniter, fortiter, ac vehementer suis donis replet mentem, ad eam illuminandam divinus spiritus suos caelestes effectus explicat; ac declarat in Apostolis, ac Elia; venit fortiter ad expellendas mentis tenebras, ut nulla obdurata caecitas ei valeat resistere. Infirmitatis nostra cecitatem illuminando expellit. Venit etiam leniter, ac suaviter, quia notitiam suam nostris sensibus temperat. Ita se proportionatur nostrae menti, ut quamvis maxime obtinata sit, eam absque aliqua vi, ac coactione promoveat, ducat, ac illustret. Venit divinus spiritus vehementer, ac leniter cum igne, in Apostolis cum vestimentis, ac igne, quia vehementia, ac efficacia suae praedicationis, ac verbi Dei penetrabilior omni gladio accipit. Totus mundus erat ab Apostolis subjungendus, ac inflammandus in amore Dei. In Elia venit divinus spiritus lenis cum igne, quia suavitate, ac dulcedine disciplinae regularis, quae in Elia iniciabatur universus orbis erat afficiendus, ac divino charitatis ardore succendendus. In voce venefici incantantis sapienter. Psalm. 57. num. 6. faveat huic sensui, D. Hieron. 16.

73.

3. Reg. 19. Tertullian.

D. Gregor.

Actor. 2.

Sap. 8.

Eccles. 57.

D. Hieron.

74.

Eccles. 48.

Com Elias dormiret sub Junipero, excitatur ab Angelo, & panem oblatum comedit. Et ambulavit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb, 3. Reg. 19. num. 8. Abulensis contendit, quod hic panis erat communis, cui Deus dedit talem viuentem ad corroborandum Eliam, ut per tot dies alio cibo non indigeret. Auctor mirabilium sacrae Scripturae apud D. Augustinum. lib. 2. cap. 19. asserit hunc panem fuisse mirabiliter factum manibus Angelorum, cui a Deo indita est virtus ad corroborandas vires Eliae per quadraginta dies, imo etiam per plures, quibus mansit in spelunca, imo & per plures alios, dum ex Dei mandato iustus, ut ex Horeb tenderet in Israel per desertum, Reg. 19. n. 15. Per desertum non poterat facile habere alimentum necessarium ad vitam; & inde Abulensis ad citat. c. 19. q. 8. Quod Elias solo illo pane alimentatus est per quadraginta dies usque ad montem Horeb, & diebus, quibus ibi mansit, & illis diebus, quibus reversus est in Israel. Ita ait citatus Abulens. Nam sicut per desertum vivit, ita & per desertum rediit, & forte fuerunt omnes isti dies plures, quam centum.

In hoc admirabili Eliae pane agnoscunt sancti Patres Eucharisticum mysterium, ut in typo, ac figura. D. Paschal. lib. de corpore, & sanguine Christi c. 10. Algerus lib. 2. de Sacramento Altaris cap. 1. Rupertus lib. 5. Reg. c. 10. D. Prosper lib. 2. Praedict. & Promissionibus, cap. 28. ait, Panis Eliae est corpus Christi. In eadem interpretatione hoc loco in presenti sunt Beda, Eocherius, Angelomus, Carthusianus, Cardinalis Hugo. Et ita tenet Ecclesia in Breviario Romano ad festum Corporis Christi in primo Nocturno; & Breviarium,

D. Hieron.

74.

Eccles. 48.

occultum